

अमृतमय गुरुगाथा : खंड १

डॉ. (सौ.) कुंदा जयंत आठवले यांच्या आध्यात्मिक
जीवनाचा आरंभ आणि त्यांना झालेली गुरुप्राप्ती
(गुरु प.पू. भक्तराज महाराजांच्या अमृत महोत्सव सोहळ्यासह)

विषयसूची

क॒	सद्गुरु प.पू. भक्तराज महाराज यांचा संक्षिप्त परिचय	५
क॒	लेखिकेचा परिचय	७
क॒	मनोगत	८

अनुक्रमणिका

१.	डॉ. (सौ.) कुंदा आठवले आणि डॉ. आठवले यांचे आध्यात्माविषयी कुतूहल निर्माण झाल्यावर त्यांनी परमहंस योगानंद यांचे चरित्र आदी आध्यात्मिक ग्रंथ वाचणे	१०
२.	प.पू. मलंग शहा बाबांची ओळख होणे	१०
३.	प.पू. अण्णा करंदीकर यांची भेट	११
४.	प.पू. धांडेशास्त्री यांच्या दिव्य दर्शनाचा झालेला लाभ !	२५
५.	श्री गुरु प.पू. भक्तराज महाराज यांचे झालेले प्रथम दर्शन !	२८
६.	प.पू. अण्णा करंदीकर यांच्या समवेत उज्जैनला जाणे	३०
७.	प.पू. नाना महाराज तराणेकर यांची भेट !	३३
८.	प.पू. भक्तराज महाराज गुरु म्हणून लाभणे	३४
९.	प.पू. भक्तराज महाराज यांचा लाभलेला सहवास	३८
१०.	प.पू. भक्तराज महाराज यांचा अमृत महोत्सव !	६७

१. प.पू. भक्तराज महाराज यांच्याविषयी भक्तांशी बोलतांना त्यांनी ‘कुंदाताईंची ‘गुरुगीता’ चालली आहे’, असे म्हणणे : ‘एकदा इंदू आश्रमातल्या गणेश सभागृहाच्या बाहेरच्या चौकात आम्ही बायका बोलत बसलो होतो. तेव्हा प.पू. भक्तराज महाराज (प.पू. बाबा) कुणाचा तरी हात धरून बाहेर चालले होते. आमच्या समोरून जाता जाता माझ्याकडे बघून ते म्हणाले, “कुंदाताईंची ‘गुरुगीता’ चालली आहे.” खरोखरच त्या वेळी मी त्या सगळ्यांशी प.पू. बाबांबद्दलच बोलत होते. तेव्हा ‘पुढे भविष्यात खरोखरच ‘गुरुगीता’ (अमृतमय गुरुगाथा) लिहायची वेळ येईल’, असे मला स्वप्नातमुद्धा वाटले नव्हते.

२. मुंबईच्या भक्तांशी बोलतांना प.पू. बाबा आणि प.पू. दादा यांच्याविषयी आठवणी निघणे, भक्तांनी ‘हे सर्व लिहून काढा’, असे सांगणे अन् त्या वेळी ते फारसे मनावर न घेणे : आमचा मुंबईचा जो गट आहे, तो कुठल्याही निमित्ताने एकत्र आला की, हमखास प.पू. बाबा आणि प.पू. दादा यांच्या आठवणी निघायच्या. मी प.पू. बाबा आणि प.पू. दादा यांच्याविषयी जे अनुभवले, त्याविषयी मी त्यांना बरेच काही सांगायचे. तेव्हा त्यातले काही जण मला म्हणायचे, “तुम्ही हे सगळे लिहून का काढत नाही ? सगळ्यांनाच त्याचा आनंद घेता येईल”; पण तेव्हा मी ते फारसे मनावर घेतले नाही.

३. गोव्याला आल्यावर डॉक्टरांशी बोलतांना प.पू. बाबांच्या आठवणी निघणे आणि त्यांनी ‘हा इतिहास असल्याने लिहून काढा’, असे सांगणे : डॉक्टरांच्या आजारपणाच्या निमित्ताने दल्ळणवळण बंदीच्या काळात मला गोव्याला यावे लागले. डॉक्टरांशी बोलतांना प.पू. बाबांच्या आठवणी निघायच्या. त्या वेळी मला जे आठवायचे, ते मी त्यांना सांगायचे. तेव्हा डॉक्टर मला म्हणायचे, “हा तर इतिहास आहे. हे सगळे लिहून काढा. आपल्या अध्यात्माच्या मार्गावरील वाटचालीबद्दलही लिहा.”

क॒

क॑

४. सगळे प्रसंग सलग आठवत नसल्याने साधनेच्या वाटचालीविषयी लिहिणे अवघड वाटणे, प.पू. बाबांना शरण जाऊन प्रार्थना केल्यावर ३० - ३५ वर्षांतला सगळा घटनाक्रम आठवू लागणे आणि प.पू. बाबांनीच ‘गुरुगीता’ लिहून घेतल्याचे जाणवणे : मला हे थोडेसे अवघड काम वाटले ; कारण वाटचालीबद्दल लिहायचे, तर सगळे प्रसंग सलग आठवले पाहिजेत. मला मधले मधले प्रसंगच आठवायचे. शेवटी मी प.पू. बाबांनाच शरण गेले आणि त्यांना विनंती केली, ‘तुम्हीच मला सगळी आठवण करून घ्या.’ आश्चर्य म्हणजे मला मागच्या ३० - ३५ वर्षांतला सगळा घटनाक्रम आठवू लागला. शेवटी प.पू. बाबांनी माझ्याकडून ‘गुरुगीता’ लिहून घेतली. मी काही साहित्यिक नाही. ‘बोलवितो मज नंदाचा नंदन’ या भावाने माझ्याकडून हे लिखाण झाले आहे. तरी ते गोड मानून घ्या. ‘चांगले आहे, ते माझ्या गुरुंचे आहे आणि चुका झाल्या असतील, तर त्या माझ्या आहेत’, असे समजून वाचन करा. लिखाणात काही त्रुटी असू शकतील. त्याबद्दल क्षमस्व !

५. प.पू. बाबांच्या आठवणीची ही भेट कृतज्ञताभावाने प.पू. बाबा आणि प.पू. दादा यांच्या चरणी अर्पण ! : प.पू. बाबांच्या लीला अगाध आणि अमाप आहेत. त्यांतले माझ्या हाताला लागलेले अल्पसे कण मी वेचले आणि आपल्यापुढे सादर केले. माझ्यासाठी जे प्रेरणादायी ठरले, ते इतरांनाही मिळावे; म्हणून हा छोटासा प्रयत्न ! ही छोटीशी भेट कृतज्ञताभावाने प.पू. बाबा आणि प.पू. दादा यांच्या चरणी अर्पण करते. ‘प.पू. बाबा आणि प.पू. दादा यांचे प्रेम आणि कृपाशीर्वाद आम्हा दोघांना, त्यांचे सगळे शिष्य, भक्त आणि साधक यांना मिळो’, हीच ईश्वरचरणी प्रार्थना !

- डॉ. (सौ.) कुंदा जयंत आठवले, गोवा (३.१२.२०२०)

क॒

क॑

टीप - ग्रंथात काही सूत्रांच्या शेवटी मराठी किंवा इंग्रजी संकेतांक केवळ कार्यालयीन सोयीसाठी दिले आहेत.